

Boží muka

Vladimír Merta

Proč je tak jiná má milá
dívá se stranou dává mi ruku?
Proč prsten v dlani ukrývá
a říká mi pane a ne kluku?

Někdo ji u vrátek čeká
volá ji zpátky - už jít musí
Nemá se zlobit a hledat dál
a ve velkém městě štěstí zkusit

Přijel jsem z války jako starý kůň
s hvězdou a kusem papíru který mi dali
Běžel jsem v blátě a dešti zpátky
a smál se a plakal
A kolem mě lidi šeptali „Toho jsme znali“

Odejdu k řece pít její klid
zahodím špínu a zlato
O chladných vlnách budu snít
a ptát se pohledy: „Můj Bože, stálo to za to?“

A z velkých a malých kamenů postavím
na rozcestí uprostřed polí kamenná boží muka
Dál ať jdou ti které dálka zláká
a zůstanou ti které něco bolí